

1. Mose 37

Septuaginta (LXX)

1 κατφέται δὲ ιακωβ ἐν τῇ γῇ οὗ παρόκησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐν γῇ χανααν

2 αὗται δὲ αἱ γενέσεις ιακωβ ιωσηφ δέκα ἑπτὰ ἐτῶν ἦν ποιμαίνων μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τὰ πρόβατα ὃν νέος μετὰ τῶν οἰων βαλλας καὶ μετὰ τῶν οἰων ζελφας τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατήνεγκεν δὲ ιωσηφ ψόγον πονηρὸν πρὸς ισραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν

3 ιακωβ δὲ ἡγάπα τὸν ιωσηφ παρὰ πάντας τοὺς οἰωνούς αὐτοῦ ὅτι οἰδές γήρους ἦν αὐτῷ ἐποίησεν δὲ αὐτῷ χιτῶνα ποικίλον

4 Ιδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὅτι αὐτὸν ὁ πατὴρ φιλεῖ ἐκ πάντων τῶν οἰων αὐτοῦ ἐμίσησαν αὐτὸν καὶ οὐκ ἐδύναντο λαλεῖν αὐτῷ οὐδὲν εἰρηνικόν

5 ἐνυπνιασθεὶς δὲ ιωσηφ ἐνύπνιον ἀπήγγειλεν αὐτὸν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ

6 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε τοῦ ἐνυπνίου τούτου οὗ ἐνυπνιάσθην

7 ὥλιμην ἡμᾶς δεσμεύειν δράγματα ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ καὶ ἀνέστη τὸ ἐμὸν δράγμα καὶ ὠρθώθη περιστραφέντα δὲ τὰ δράγματα οὐμῶν προσεκύνησαν τὸ ἐμὸν δράγμα

8 εἶπαν δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ μὴ βασιλεύων βασιλεύσεις ἐφ' ἡμᾶς ἢ κυριεύων κυριεύσεις ἡμῶν καὶ προσέθεντο ἔτι μισεῖν αὐτὸν ἔνεκεν τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ καὶ ἔνεκεν τῶν ρήμάτων αὐτοῦ

9 εἶδεν δὲ ἐνύπνιον ἔτερον καὶ διηγήσατο αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἵδού ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον ἔτερον ὥσπερ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ἔνδεκα ἀστέρες προσεκύνουν με

10 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί τὸ ἐνύπνιον τοῦτο ὃ ἐνυπνιάσθης ἄρα γε ἐλθόντες ἐλευσόμεθα ἐγώ τε καὶ ἡ μῆτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου προσκυνῆσαι σοι ἐπὶ τὴν γῆν

11 ἔξήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὃ δὲ πατὴρ αὐτοῦ διετήρησεν τὸ ρῆμα

12 ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ βόσκειν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς συχεμ

13 καὶ εἶπεν ισραὴλ πρὸς ιωσηφ οὐχ οἱ ἀδελφοὶ σου ποιμαίνουσιν ἐν συχεμ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς αὐτούς εἶπεν δὲ αὐτῷ ἵδού ἐγώ

14 εἶπεν δὲ αὐτῷ ισραὴλ πορευθεὶς ἵδε εἰ ὕγιαινουσιν οἱ ἀδελφοὶ σου καὶ τὰ πρόβατα καὶ ἀνάγγειλόν μοι καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκ τῆς κοιλάδος τῆς χειρῶν καὶ ἤλθεν εἰς συχεμ

15 καὶ εῦρεν αὐτὸν ἄνθρωπος πλανώμενον ἐν τῷ πεδίῳ ἡρώτησεν δὲ αὐτὸν ὃ ἄνθρωπος λέγων τί ζητεῖς

16 ὃ δὲ εἶπεν τοὺς ἀδελφούς μου ζητῶ ἀνάγγειλόν μοι ποῦ βόσκουσιν

17 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὃ ἄνθρωπος ἀπήρκασιν ἐντεῦθεν ἥκουσα γὰρ αὐτῶν λεγόντων πορευθῶμεν εἰς δωθαῖμ καὶ ἐπορεύθη

ιωσηφ κατόπισθεν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἐν δωθαῖμ

18 προεῖδον δὲ αὐτὸν μακρόθεν πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ ἀποκτεῖναι αὐτὸν

19 εἶπαν δὲ ἔκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἵδον ὁ ἐνυπνιαστὴς ἐκεῖνος ἔρχεται

20 νῦν οὖν δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ ρίψωμεν αὐτὸν εἰς ἓνα τῶν λάκκων καὶ ἐροῦμεν θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτὸν καὶ ὀψόμεθα τί ἔσται τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ

21 ἀκούσας δὲ ρουβῆν ἔξείλατο αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ εἶπεν οὐ πατάξομεν αὐτὸν εἰς ψυχήν

22 εἶπεν δὲ αὐτοῖς ρουβῆν μὴ ἐκχέητε αἷμα ἐμβάλετε αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τοῦτον τὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ ὅπως ἔξεληται αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποδῷ αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ

23 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤλθεν ιωσηφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἔξέδυσαν τὸν ιωσηφ τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον τὸν περὶ αὐτὸν

24 καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον ὁ δὲ λάκκος κενός ὕδωρ οὐκ εἶχεν

25 ἐκάθισαν δὲ φαγεῖν ἄρτον καὶ ἀναβλέψαντες τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδον καὶ ἵδον ὅδοιπόροι ισμαηλῖται ἥρχοντο ἐκ γαλααδ καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν ἔγεμον θυμιαμάτων καὶ ρήτινης καὶ στακτῆς ἐπορεύοντο δὲ καταγαγεῖν εἰς αἴγυπτον

26 εἶπεν δὲ ιουδαῖς πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τί χρήσιμον ἔλιν ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ

27 δεῦτε ἀποδώμεθα αὐτὸν τοῖς ισμαηλίταις τούτοις αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν μὴ ἔστωσαν ἐπ' αὐτόν ὅτι ἀδελφὸς ἡμῶν καὶ σὰρξ ἡμῶν ἔστιν ἥκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ

28 καὶ παρεπορεύοντο οἱ ἄνθρωποι οἱ μαδιηναῖοι οἱ ἔμποροι καὶ ἔξείλκυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν ιωσηφ ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἀπέδοντο τὸν ιωσηφ τοῖς ισμαηλίταις εἴκοσι χρυσῶν καὶ κατήγαγον τὸν ιωσηφ εἰς αἴγυπτον

29 ἀνέστρεψεν δὲ ρουβῆν ἐπὶ τὸν λάκκον καὶ οὐχ ὄρῃ τὸν ιωσηφ ἐν τῷ λάκκῳ καὶ διέρρηξεν τὰ ἴμάτια αὐτοῦ

30 καὶ ἀνέστρεψεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον οὐκ ἔστιν ἐγὼ δὲ ποῦ πορεύομαι ἔτι

31 λαβόντες δὲ τὸν χιτῶνα τοῦ ιωσηφ ἔσφαξαν ἔριφον αἰγῶν καὶ ἐμόλυναν τὸν χιτῶνα τῷ αἵματι

32 καὶ ἀπέστειλαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον καὶ εἰσήγεκαν τῷ πατρὶ αὐτῶν καὶ εἶπαν τοῦτον εὑρομεν ἐπίγνωθι εἰ χιτὼν τοῦ νίοῦ σού ἔστιν ἢ οὐ

33 καὶ ἐπέγνω αὐτὸν καὶ εἶπεν χιτὼν τοῦ νίοῦ μού ἔστιν θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτὸν θηρίον ἥρπασεν τὸν ιωσηφ

34 διέρρηξεν δὲ ιακωβ τὰ ἴμάτια αὐτοῦ καὶ ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὁσφὺν αὐτοῦ καὶ ἐπένθει τὸν νίὸν αὐτοῦ ἡμέρας πολλάς

35 συνήχθησαν δὲ πάντες οἱ νίοι αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες καὶ ἤλθον παρακαλέσαι αὐτὸν καὶ οὐκ ἥθελεν παρακαλεῖσθαι λέγων ὅτι καταβήσομαι πρὸς τὸν νίόν μου πενθῶν εἰς ἄδου καὶ ἔκλαυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ

36 οἱ δὲ μαδιηναῖοι ἀπέδοντο τὸν ιωσηφ εἰς αἴγυπτον τῷ πετεφρῃ τῷ σπάδοντι φαραω ἀρχιμαγείρῳ

